№ 1. Piątek 2. Stycznia 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Wysokie c. k. Ministeryum finansów wydało pod dniem 23go grudnia 1862 l. 5205.F. M. następujące rozporządzenie:

Wskutek najwyższej uchwały z dnia 19. grudnia 1862, raczył Jego c. k. Apostolska Mość nadać ustawie finansowej na administracyjny rok 1863 najwyższą sankcyę.

Według tego zostaje na pokrycie wszelkiego istniejącemi stałemi podatkami i niestałemi opłatami wraz z nadzwyczajnemi dodatkami w dotychczasowym wymiarze i innemi gałęziami dochodów państwa w potrzebach rządowych, na rok administracyjny 1863 niepokrytego niedoboru:

1. Nadzwyczajny w skutek cesarskiego rozporządzenia z dnia 13go maja 1859. Nr. 88 dziennika ustaw państwa, istniejący dodatek na czas administracyjnego roku 1963, jakoto:

a) przy podatku gruntowym,
b) „ podatku domowym,
c) „ klasowym podatku domowym,
d) „ podatku zarobkowym,
e) „ przy podatku dochodowym podwojony,
f) dochodowy zaś od procentów publicznych funduszów urzędowych i obligacyj stanowych, dotąd po 5% uiszczany podatek na siedm procent podwyższony.

Pobór ostatniego (*f*) bez różnicy waluty, na którą opiewają obligacye, ma być uskuteczniony w sposób ustanowiony cesarskiem rozporządzeniem z dnia 28. kwietnia 1859 nr. 67 Dziennika ustaw państwa za pomocą odciągnięcia przy wypłacie procentów zapadłych, po obwieszczeniu finansowej uchwały na rok 1863, a tem samem znosi się postanowienie finansowego rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. maja 1859, nr. 74 Dziennika ustaw państwa.

W krajach, w których dłużnikom przysłuża prawo do odciągania podatku dochodowego od procentów kapitałów ulokowanych hypotekarnie, albo przy przedsiębiorstwach przemysłowych, rozciągać się ma to prawo także na owe niniejszą ustawą zaprowadzone podwyższenie dodatku do pomienionego podatku.

To podwyższenie podatkowe jednak, o ile w finansowej co do budżetu państwa na rok 1864 wydać się mającej ustawie żadna inna nie zajdzie zmiana, ustaje z dniem 31. października 1863.

Co odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 28. października i z dnia 24. listopada b. r. l. 1668 pr. wydanego na mocy rozporządzenia wysokiego c. k. Ministeryum finansów z dnia 20. października b. r. l. 4291-F. M., co do prowizorycznego poboru stałych podatków na administracyjny rok 1863, podaje się do wiadomości publicznej.

Z prezydyum c. k. dyrekcyi finansów krejowych.

Lwów, dnia 29. grudnia 1862.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 24. grudnia r. b. zezwolić najłaskawiej, ażeby komendant siódmego korpusu armii, fml. książę *Aleksander Heski* przeniesiony został na własną prośbę w stan *dyspozycyi*, zaś w jego miejsce raczył Najjaś. Pan mianować komendantem siódmego korpusu armii dotychczasowego zastępcę ministra wojny fml. *Józefa Szmerlinga*, nadając mu przytem w uznaniu jego znakomitych usług w kilkukrotnych ważnych misyach, order żelaznej korony pierwszej klasy.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył mianować najłaskawiej fml. *Karola Barona Mertens* zastępcą ministra wojny w sprawach czysto wojskowych i politycznych, jako też przy konferencyach ministeryalnych, a fml. *Fryderyka barona Teucherta* zastępcą ministra wojny w sprawach ekonomiczno-administracyjnych.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 26. grudnia r. z. mianować najłaskawiej deputowanego sejmu tyrolskiego, radcę wyższego sądu krajowego Dra *Jana Kiechl* marszałkiem sejmu krajowego w Tyrolu.

Część nieurzędowa.

Lwów, 1. stycznia. Stajemy u wrót nowego roku, a lubo nie w ludzkiej jest mocy odsłaniać tajniki przyszłości, wolno nam jednak na premisach przeszłości robić wnioski na przyszłość, wolno nam, opierając się na faktach danych, obliczać z mniejszem lub większem prawdopodobieństwem dalsze ich następstwa i z toku rzeczywistości wysnuwać oczekiwania i uzasadnione nadzieje.

W życiu prywatnem przezorny ojciec rodziny, wiedziony rozumem i doświadczeniem, do swych starań i zabiegów przywiązuje nadzieję lepszej doli. Nadzieję taką zowiemy uzasadnioną i ubolewamy, gdy z biegiem okoliczności zostaje zawiedzioną. Przeciwnie człowiek młody, niedoświadczony i nierozważny chętnie illuzyom się oddaje i n a l o d z i e b u d u j e z a m k i, złudzenia mijają z większą lub mniejszą szkodą, lecz potem zazwyczaj przychodzi doświadczenie i rozwaga, i straty dawne mogą być powetowane.

W życiu narodów podobny zachodzi stosunek, z tą jednak różnicą, że jak z jednej strony u z a s a d n i o n e z normalnego rozwoju stosunków wysnute nadzieje narodu, nie mogą doznać zawodu, gdyż spełnienie ich jest nieodzownym warunkiem postępu cywilizacyi i ludzkości, tak z drugiej strony klęski i straty, wynikłe z postępowania drogą niewłaściwą, nie dadzą się już powetować.

Nowa przyszłość otwiera się krajowi naszemu. Ustawa konstytucyjna, nadana państwu wolą Monarchy wskazuje drogę właściwą, którą w organicznem zespoleniu z innemi krajami koronnemi monarchii austryackiej postępować ma Galicya. W krótce zebrać się mający sejm krajowy rozpocznie na tej podstawie pracę poważną około dobra kraju. Niechaj nam wolno będzie na tem miejscu wyrazić nadzieję, że reprezentacya krajowa na wzór przezornego, rozumnego i doświadczonego gospodarza radzić będzie o pomyślności kraju, że się gorliwie i skutecznie zajmie ustanowieniem środków ku zaradzeniu prawdziwym potrzebom i ku zaspokojeniu rzeczywistych interesów kraju. Prace te patryotyczne śledzić będziemy z najszczerszym udziałem i życzymy tylko, by dla dobra kraju wydały jak najpomyślniejsze owoce!

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 31. grudnia. *(Nowiny dworu. — Minister Hein. Sprawa bankowa. — Podróż ministra stanu. — Sejm krajowy w Siedmiogrodzie. — Medale za wystawę londyńską.)*

Najjaśniejszy Pan przyjmował 28. z. m. na osobnej audyencyi hrabiego Fryderyka Thun, c. k. posła przy dworze Petersburskim. W dzień Nowego roku nie będzie u dworu ceremonialnego pochodu do kościoła. Dnia 29go odbyło się w pobliżu Aspern polowanie dworskie, w którem oprócz kilku Arcyksiążąt wziął także udział hr. Degenfeld, minister wojny, juz bowiem całkiem powrócił do zdrowia.

Jego Excelencya minister sprawiedliwości Dr. *Hein* przybył pozawczoraj do Wiednia, a wczoraj odebrał zarząd ministerstwa sprawiedliwości z rąk dotychczasowego szefa tego departamentu, Jego Excelencyi ministra Lassera.

Donieśliśmy już, że wydział bankowy na posiedzeniu swojem z 29. grudnia uchwalił bezwarunkowe i zupełne przyjęcie ustawy bankowej, tak jak wyszła z obrad obudwu izb rady państwa. Po tej uchwale toczyła się na tem samem posiedzeniu dalsza debata nad tem, czy osnowa noty ministra finansów z 27. grudnia ma być przyjęta jako propozycya ugody, czy tylko z wdzięcznością wzięta do wiadomości. Wydział przyjął drugi wniosek, ponieważ komisarz rządowy oświadczył, że nota ministra nie może stanowić przedmiotu ugody. Wytoczoną w końcu kwestyę, czy dyrekcya ma być upoważniona, wejść w układy z ministerstwem finansów względem projektu, który ma być przedłożony radzie państwa, i czy bezwarunkowe ryczałtowe oprocentowanie ma wynosić 800.000 zł., pominięto z uwagą, że w tym względzie decydować będzie wydział bankowy na rok 1863, poczem zamknięto posiedzenie o godzinie $12^1/_2$ w południe. Ze 100 członków, stanowiących wydział bankowy, było obecnych 82. Z tych głosowało 64 za przyjęciem ustawy bankowej, a wniosek względem odrzucenia podpisali: Dr. Egger, Dr. Neumann, Kellerman, Herdy, Blühdorn, Artaber, Engel, Wiesenburg, Trebisch, Haynek, Dr. Würstl, Auerhamer, Ramelmayer, Wallner, Aunaker.

Gaz. di Venezia pisze z powodu podróży ministra stanu do Werony pod dniem 27. grudnia: Jego Ekscelencya minister stanu przybył 24. b. m. do Werony i zabawi tam, jak nam donoszą, do 29. grudnia. Wczoraj (26.) udał się Jego Ekscelencya Namiestnik Lombardo-Weneckiego Królestwa p. Toggenburg do Werony dla powitania pana ministra stanu, i jesteśmy pewni, że jeźli tą razą nie przybędzie p. minister stanu do Wenecyi, zjedzie tu umyślnie w ciągu tej zimy na kilka dni z Wiednia.“

W kołach siedmiogrodzkiej kancelaryi nadwornej oczekują, jak nas zapewniają, odpowiedzi na adres środkowego komitatu Szol-

nockiego, i nie można wątpić, że odpowiedź cesarska będzie wskazówką dalszego działania prowizorycznie przywróconych municypiów siedmiogrodzkich. Co do siedmiogrodzkiego sejmu krajowego, niemylnie twierdzić można, że przygotowania do tegoż już są rozpoczęte. Łatwo pojąć naprężenie, z jakiem oczekują powszechnie nie tylko w Siedmiogrodzie, ale i po za jego granicami ustalenia normy wyborczej, według której ten sejm ma być zebrany. To zdaje się być pewnem, że deputowani sejmowi nie będą wysyłani przez całość pojedyńczych municypiów, lecz z okręgów wyborczych dla każdego deputowanego stale odgraniczonych, i że ci nie będą związani żadną instrukcyą wyborców, jak dotąd. Widać z tego, że i w Siedmiogrodzie, od przyszłego sejmu krajowego przyjdzie do skutku rzeczywisty system reprezentacyjny.

Jak wiadomo rząd angielski miał zamiar ekspozytorom wyszczególnionym przez pojedyncze komisye wystawy rozdawać medale przy osobnej uroczystości. Według najświeższych doniesień z Londynu nie nastąpi ta uroczystość, albowiem kr. angielska komisya wystawy na posiedzeniu, które odbyło się niedawno pod prezydencyą lorda Granville, uchwaliła jednogłośnie wstrzymać rozpoczęte przygotowania, i komisarzy zagranicznych zawiadomiła o tem postanowieniu. Medale przeznaczone dla ekspozytorów austryackich wygotowano 22. b. m. a będą odesłane zwyczajną drogą na Bremen. Na każdym medalu jest wyryte nazwisko ekspozytora. Dyplomy przydawane do medali na dawnych wystawach londyńskich i paryskich, nie będą tą razą udzielane, natomiast każdy ekspozytor, któremu przyznano, zaszczytną wzmiankę otrzyma certyfikat drukowany. Te certyfikaty drukowane mają być wydane w połowie stycznia.

Francya.

Paryż, 28. grudnia. (*Wiadomości z Meksyku. — Agitacye z powodu sprawy Rozali Doize. — Nędza w dystryktach fabrycznych. — Kardynał Morlot.*)

Opinion nationale twierdzi, iż rząd zamierza nowe przesłać posiłki do Meksyku. Fregaty „Seine“, „Entreprenate“ i „Panama“ udadzą się do Veracruz w połowie stycznia z wojskiem z armii afrykańskiej. „Seine“ zabrać ma w Aleksandryi 1000 ludzi egipskiego wojska posiłkowego, o czem wszelako jeszcze wątpić można. *Patrie* donosi z Meksyku, że załoga meksykańska w Puebli nie liczy jeno 8000 ludzi. W stolicy Meksyku panować ma największa nędza. Comonfort i Doblado mieli się zgodzić na zrzucenie Juareza z posady prezydenta.

Constitutionel w obszernym artykule odpiera potwarze i podstępne insynuacye przez obecny rząd meksykański przeciwko dowódcy korpusu ekspedycyjnego i wielu dyplomatom francuskim miotane, a głównie o znaną sprawę bankiera Jekera opierające się. *Constitutionel* twierdzi, iż jeżeli rząd ujął się za upadłym dziś domem handlowym Jekera, uczynił to jedynie za wstawieniem się wielu kupców francuskich. Co zaś dotycze bonów pożyczki przez Jekera z rządem meksykańskim zawartej, które kupcom francuskim w zastaw dane były, nie jest prawdą ażeby bony takowe za bezcen w obieg puszczone zostały, znajdują się bowiem w depozycie pod pieczęcią zachowane i służą jedynie jako zastaw dla wierzycieli masy Jekera. Z resztą ważność ich osądzić ma komisya złożona w sposób przez p. Billaulta w izbie deputowanych wskazany.

Proces Rozalii Doize, skazanej jak wiadomo na dożywotne więzienie za zbrodnię ojcobójstwa, do której się przyznała, chociaż jej wcale nie popełniła, przyciśniona jedynie długiem i ostrem więzieniem inkwizycyjnem, w którem jej życie obmierzło, — proces ten wywołał teraz we Francyi silną agitacyę przeciwko obecnemu postępowaniu sądowemu w sprawach karnych, i spodziewać się można, że takowe zmienione zostanie. W ostatnich latach zagęściły się nadzwyczaj uwięzienia prewencyjne we Francyi, zwłaszcza w sprawach politycznych; najmniejszy pozór wystarczył do trzymania przez kilka miesięcy w ostrem więzieniu inkwizycyjnem ludzi, których niewinność wnet się przed sądem wykazała. We Francyi bowiem nie tylko sędzia inkwirent ale każdy urzędnik sądowo-lub administracyjno policyjny, począwszy od prefekta i prokuratora cesarskiego aż do prostego żandarma i polowego wiejskiego, będącego także urzędnikiem policyjnym, ma prawo aresztowania każdego, który mu się podejrzanym zdaje. Nie dziw, że wśród takiej władzy niższych zwłaszcza organów policyjnych, częste się zdarzają nadużycia, i wielu ludzi niewinnie w więzieniu pokutować musi.

Dziennik *le Temps* wysłał osobnego referenta redakcyi do Rouen dla zbadania istotnego stanu nędzy w dystryktach fabrycznych francuskich. Z jego doniesień pokazuje się, iż w samym departamencie niższej Sekwany 250.000 ludzi cierpi głód i nędzę z powodu stagnacyi fabryk wyrobów bawełnianych. Subskrybcye zaś na wszystkich robotników fabrycznych w całej Francyi, zaledwo teraz doszły do sumy 200.000 franków, licząc w to sumy przez Cesarza i figury rządowe subskrybowane. Zdaje się, iż rząd z funduszów publicznych będzie musiał wesprzeć departamenta, w których wyroby bawełniane głównem są źródłem zarobku dla biedniejszej ludności.

Kardynał Morlot, Arcybiskup paryski, o którego śmierci w onegdajszym numerze w rubryce ostatnich wiadomości donieśliśmy, urodził się w dniu 28. grudnia 1795 roku, doszedł zatem do 67 lat wieku swego. Jako kardynał i członek senatu francuskiego, brał on wielki udział we wszystkich sprawach politycznych i potrafił żyć na dobrej stopie, tak z dworem francuskim jak i z kuryą rzymską. W roku 1853, otrzymał kapelusz kardynalski a w roku 1857 został arcybiskupem paryskim.

Włochy.

Turyn, 26. grudnia. (*Upadek handlu z Anglią — Okólnik ministeryalny do prefektów w prowincyach południowych. — Jenerał Pallavicini obrany deputowanym w Aversa.*)

Według wykazów przez urząd handlowy w Londynie publikowanych, wywóz królestwa Obojga Sycylii w dziewięciu miesiącach bieżącego roku mniejszym był o 6,269.275 franków, niżeli wywóz w dziewięciu miesiącach ostatniego roku panowania Króla Franciszka II., przywóz zaś towarów angielskich zmniejszył się o 16,864.300 fr. W północnych stronach królestwa włoskiego odbyt towarów angielskich zmniejszył się o 2,087.800 fr. Cyfry te dowodzą upadek prowincyj włoskich pod panowaniem piemonckiem, i tłumaczą dostatecznie, dlaczego sympatye dla Piemontu w Anglii nader oziębły.

Telegram z Turynu z dnia 29. grudnia donosi, iż minister spraw wewnętrznych, wezwał prefektów w prowincyach południowych, ażeby mu wskazali municypalności, które się okazały oziębłe w sprawie stłumienia rozbójnictwa, gwoli ich rozwiązania. Ministeryum liczy na współdziałanie gwardyi narodowej, i wzywa prefektów, ażeby organizacyą ich czynnie się zajmowali. Ministeryum postanowiło działać wszelkiemi siłami ku stłumieniu rozbójnictwa.

Kolegium wyborcze w Aversa, w prowincyi Terra di Lavoro obrało deputowanym jenerała Pallavicini, dowódzcę pod Aspromonte.

Z Rzymu donoszą, iż Papież zatwierdził wybory do rady prowincyonalnej dla Rzymu i jego obwodu. Rada ta zbiera się w styczniu na trzechtygodniowe posiedzenie. W dzień Bożego Narodzenia kardynałowie oddawali wizyty Królowi Franciszkowi neapolitańskiemu; poseł francuski zrobił także podobną wizytę. Dzienniki neapolitańskie twierdzą, iż miejsce jen. Lamarmora jako gubernatora cywilnego obejmie p. Correnti. Jenerał Lamarmora zadał zaiste swego odwołania, lecz Król prośbie jego odmówił.

Niemcy.

Berlin, 29. grudnia. (*Zwołanie izb pruskich. — O sprawie związku cłowego i traktatu handlowego prusko-francuskiego. — Konferencye cłowe w Monachium.*)

Najważniejszą wiadomością, jaką z Niemiec donieść możemy, jest zwołanie izb pruskich na dzień 14. stycznia, które *Staatsanzeiger* w wczorajszym numerze zamieścił. Nie zmieniło się dotąd ani stanowisko rządu względem izby deputowanych po ostatnim z nią konflikcie, ani też stanowisko stronnictw względem rządu. Ciekawe zatem będą pierwsze kroki ministeryum p. Bismarka w obec izby deputowanych, która mu się tak nieprzychylną okazała.

Powszechna Augsburska gazeta zaprzecza stanowczo, ażeby rządy bawarski i wirtemberski zażądać miały od rządu francuskiego pewnych modyfikacyj traktatu handlowego prusko-francuskiego, za których przyjęciem do traktatu tego przystąpićby miały. Wszelkie wieści o tem mają być fałszywe, Bawarya bowiem i Wirtemberg stoją przy odrzuceniu powyższego traktatu.

Przed niejakim czasem niektóre dzienniki wirtemberskie zamieściły wezwanie do korporacyj handlowych w kraju, ażeby zwróciły uwagę rządu na niebezpieczeństwo rozprężenia związku cłowego, w razie nieprzystąpienia do traktatu handlowego prusko-francuskiego. Teraz 234 kupców z różnych miast wirtemberskich oświadczyło się przeciwko wszelkiem krokom naglącym rząd do przystąpienia do nowego traktatu. Zdaniem ich związek cłowy nie ulega żadnemu niebezpieczeństwu; pogróżkę bowiem rządu pruskiego, iż z niego wystąpi na przypadek odrzucenia traktatu handlowego, na seryo brać nie można. Prusom samym zależy na utrzymaniu związku cłowego ze względów równie handlowych jak politycznych. Traktat zaś z Francyą zawarty zagraża industryi niemieckiej, zagraża niepodległości Niemiec pod względem przemysłowym, zagraża milionom robotników fabrycznych, których egzystencya byłaby na sztych wystawiona w skutek zalania Niemiec wyrobami francuskiemi.

Rozpoczęcie konferencyj cłowych w Monachium oznaczone było na dzień ostatni stycznia b. r. Gdy jednak wnioski na tych konferencyach złożyć się mające, ze strony rządu bawarskiego sześć tygodni w przód rządom związkowym zakomunikowane być mają, a takowe zakomunikowanie dotąd nie nastąpiło, przeto konferencye nie rozpoczną się prawdopodobnie przed końcem lutego bieżącego roku.

Rosya.

Petersburg, 23. grudnia. (*Nowiny dworu. — Mianowanie.*)

Dzien. pow. donosi: Dnia 4. grudnia (v. s.) o godzinie 10. wieczorem przybył do Moskwy Jego ces. Wysokość Wielki książę Cesarzewicz Następca tronu.

Dnia 6. grudnia (v. s.) Jego ces. Wysokość Wielki Książę Michał Mikołajewicz opuścił Petersburg, udając się do Moskwy.

Przez najwyższe ukazy do wydziału wojskowego z dnia 6. grudnia (v. s.), feldmarszałek książę *Bariatyński*, na własne żądanie z powodu nadwerężonego zdrowia w trudach wojennych, uwolniony został od obowiązków namiestnika Jego ces. Mości na Kaukazie i głównodowodzącego armią kaukazką z pozostawieniem w go-

dności członka rady państwa i jenerał-adjutanta; Jego ces. Wysokość Wielki Książę Michał Mikołajewicz, jenerał feldzeugmeister, główny naczelnik zakładów naukowo-wojskowych, mianowany został namiestnikiem kaukazkim i głównodowodzącym kaukazką armią, ze wszystkiemi prawami przynależnemi głównodowodzącemu, z pozostawieniem w godności jenerał-feldzeugmeistra; kontroler jeneralny, członek rady państwa, jenerał-adjutant, jenerał piechoty *Annenkow* 2gi, mianowany został dowodzącym wojskami kijowskiego okręgu wojennego, kijowskim wojennym i Podolsko-Wołyńskim jenerał-gubernatorem z pozostawieniem w godności członka rady państwa i jenerał-adjutanta.

Przez najwyższe ukazy cesarskie mianowani zostali: zarządzający ministerstwem oświecenia, sekretarz stanu, tajny radca *Gołownin*, ministrem oświecenia narodowego z pozostawieniem w godności sekretarza stanu; — zarządzający ministerstwem skarbu, sekretarz stanu, tajny radca *Reutern*, ministrem skarbu z pozostawieniem w godności sekretarza stanu; — pomocnik prezesa departamentu udziałów, mistrz dworu Jego ces. Mości hrabia *Stenbock*, prezesem tegoż departamentu.

Księstwa Naddunajskie.

(Transport broni do Serbii. — Bony skarbowe i cła wywozowe.)

Z Bukaresztu donoszą, że sprawa względem przesyłki broni będzie załatwiona pomyślnie. Zapewniają, że Turcya gotowa jest przyjąć propozycyę, aby rząd serbski oznaczył ilość milicyi, poczem Porta zezwoli na transport broni potrzebnej.

Rząd mołdawsko-wołoski dla pokrycia niedoboru, ma wydać znaczną sumę bon skarbowych, a jezeli i to nie będzie dostateczne, nałoży cło na wywóz produktów krajowych.

Z **Krajowy** d. 16. grudnia donoszą do *Donau Ztg.* następujace szczegóły o transporcie broni z Rosyi. Wczoraj dnia 15. niedaleko miasta przechodziło 55 wozów z wielkiemi pakami do Gruja, wsi położonej na lewym brzegu Dunaju. Paki te zawierają karabiny, przeznaczone do Serbii, i z Gruja mają być przesłane do Radujevatz. Wczoraj wysłano ztąd do Gruja oddział piechoty, szwadron kawaleryi i oddział żandarmeryi pod dowództwem pułkownika Caloglu, dla odpędzenia Turków, jeźliby się okazała potrzeba tego. Ma być w drodze 90 wozów, zapowiadają też na jutro przybycie dwóch kompanii piechoty z Bequet i Caracal, które mają transport eskortować do Gruja.

Komisarze, mający oznaczyć promień fortyfikacyjny w Belgradzie, zostali już mianowani przez mocarstwa, które brały udział w konferencyach konstantynopolitańskich.

Od Austryi przeznaczony został pan major Hopfinger z c. k. sztabu jeneralnego, od Francyi baron d' Andelot, od Porty zaś Mehemed Ali Bey.

Kronika.

Wczoraj wieczór była pierwsza tegoroczna recepcya u Jego Excelencyi Namiestnika. Obszerne salony zaledwie zdołały pomieścić świetne Towarzystwo obojej płci, podejmowane z właściwą dostojnemu Gospodarstwu uprzejmością. W licznym gronie gości znajdowali się trzej księża Arcybiskupi lwowscy, książe marszałek kr jowy z członkami wydziału krajowego, znakomici obywatele ziemscy, naczelnicy władz cywilnych i wojskowych i inne znakomitości naszej stolicy. Ok ło godziny 11tej rozeszło się towarzystwo.

(Zawalenie się domu.) Dnia pozawczorajszego 31. grudnia zawalił się w dzielnicy żydowskiej „Na Zarw nicy“ dom trzechpiątrowy pod nr. 227. Mi szkańcy tego domu od dawna zagrażającego zawaleniem, otrzymali przed niejakim czasem polecenie od urzędu budownictwa miejskiego, aby się niezwłocznie wyprowadzili, lecz żaden z nich nie zastosował się do tego. W godzinach porannych oznaki bliskiego zawalenia stały się nader widoczne, wszyscy uciekli spiesznie, z wyjątkiem kilku osób, a wkrótce potem z hukiem strasznym budynek runął w gruzach do gruntu. Toż samo spotkało niebawem dom sąsiedni. Dowiedziawszy się o tem nieszczęściu, pan burmistrz pospieszył niezwłocznie do Jego Excelencyi pana Namiestnika, aby go zawiadomić o wypadku i prosić o pomoc garnizonu, ponieważ na razie nie można było dostać dostatecznej liczby robotników. Pomoc wojska została dozwolona, ale ponieważ najprzód musiano zająć się zabezpieczeniem domów sąsiednich, które także to samo nieszczęście zdawały sie zapowiadać, przeto dopiero po południu wzięto się do wywożenia gruzów. Odgrzebano z pod gruzów 2 osoby, jako to chrześcianina w podeszłym wieku, który żył jeszcze, chociaż z przestrachu i braku powietrza utracił zmysły, i izraelitę kramca Higera, który wybiegł z domu zawczesnie, lecz wrócił po skrzyneczkę z pieniądzmi srebrnemi, i zginął w gruzach. — Oprócz tych dwóch osób brakuje jeszcze jednej kobiety i dwóch dziewcząt, których zwłoki nie zostały dotąd znalezione.

(Nieszczęsne wypadki.) Dnia 22go b. m. zabiło drzewo podcięte w lesie w Słobudce, w obwodzie kołomyjskim, tamtejszego włościanina Michała Babiuka.

Przy drodze z Brzuchowic do Wulki grządeckiej, w obwodzie lwowskim, znaleziono 19go b. m. zamrożonego człowieka; był to żebrak z Wulki grządeckiej, 60letni starzec imieniem Szczepan Przyszlak.

(Zabójstwo.) Dnia 23go b. m. wieczorem ścigali dozorcy propinacyi mieskiej w Tarnopolu dwóch izraelitów, przemycających wódkę; przy tej sposobności wszczęła się bójka, w której zabity został jeden z dozorców izraelita Juchil Fussteig. Winowajców pojmano natychmiast i oddano sądowi.

(Kolej Karola Ludwika.) Dowiadujemy się z niezawodnego źródła, że w pierwszych dniach b. m. dwaj kapitaliści angielscy mają objeżdżać kolej Karola Ludwika i przestrzeń zamierzonego przedłużenia tejże do Czerniowiec. Rezultat ich spostrzeżeń ma rozstrzygnąć względem budowy tego przedłużenia. Jeżeli ci panowie uznają niepospolite korzyści, które przedłużenie kolei przyniesie krajowi i przedsiębierstwu, można będzie spodziewać się bliskiego załatwienia tej ważnej dla kraju sprawy.

(Sieć telegrafów lądowych.) Linia ta, której budowa szybko postępuje, przechodzi lądem przez wszystkie główneześrodkowania ludów i handlu świata, i połączy w swoim przebiegu wszystkie sieci istniejące w Turcyi azyatyckiej, Persyi, Indyi, Kochinchinie, Chinach, Japonii, Ameryce; Anglia, Hiszpania, Portugalia, Holandya i Francya znajdą się wtedy w bezpośredniej komunikacyi ze swemi posiadłościami na Oceanie Spokojnym. Towarzystwo międzynarodowe utworzone w Londynie dla spiesznego wykonania tego pięknego przedsięwzięcia, działa bardzo czynnie. Według jego planu Kalkuta i Saigon będą już tylko o kilka godzin oddalone od Paryża. Z drugiej strony Saigon połączone jest z Ton Keon i Tranhon tak, że prowincye Kochinchiny fran uskiej komunikują się między sobą nieprzerwaną linią telegraficzną.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 2. stycznia. Od czasu szczęśliwego załatwienia sprawy bankowej, nastał rodzaj ciszy świątecznej w wewnętrznej polityce państwa, i z innych też części monarchii nie znachodzimy w dziennikach wiedeńskich nic takiego, coby zasługiwać mogło na większą uwagę. Zapisujemy więc tyle tylko, że minister stanu powrócił już do Wiednia, a nowomianowany minister sprawiedliwości objął już swoje urzędowanie.

W senacie *hiszpańskim* nieskończyły się jeszcze obrady nad sprawą meksykańską. Na posiedzeniu z 29. z. m. oświadczył prezydent ministrów O' Donnell, że traktat londyński nie wymaga ani interwencyi w Meksyku, ani też obalenia Juareza. Sprzymierzeni mieli tylko zająć Veracruz i Ulloę i oczekiwać zadośćuczynienia. Hiszpania niemówiła nigdy o interwencyi, pełnomocnicy uznali, ze żądania Francyi były przesadne, i przeto nie jenerał Prim dał powód zerwania. Usunięcie się jego było stosowne i niezbędne. Właściwą przyczyną zerwania był Almonte, który zwiódł Francyę. W końcu ganił minister rząd Juareza i zalecał pojednanie partyi. Na tem samem posiedzeniu przyjęty został w senacie projekt adresu w odpowiedzi na mowę od tronu 95 głosami przeciw 22. Dalsza depesza z Madrytu z 30. stycznia donosi, że wyszło rozporządzenie królewskie, które zdaje się zapowiadać wkrótce zmianę w gabinecie.

Stany *holsztyńskie* zwołane zostały — jak oznajmia telegram z **Kopenhagi** z 30. grudnia, na dzień 24. b. m., a komisarzem królewskim mianowany został Warnstedt. Słychać też, że na posiedzeniu duńskiej rady stanu z 29. grudnia przyjęty został projekt odpowiedzi na ostatnią notę angielską, i że odpowiedź ta ma być wkrótce odesłana. W podobnym duchu jak Anglia, miał także gabinet rosyjski przedłożyć Danii notę w sprawie szlezwickiej; ale tej wiadomości nie potwierdzaja jeszcze dzienniki duńskie.

W drugiem państwie skandynawskiem, w **Szwecyi**, mówią teraz głośno o planie, który jeźliby przyszedł do skutku, wywarłby niezawodnie wielki wpływ na losy Skandynawii. Szwedzkiemu sejmowi przedłożony został wniosek, azeby dwunastoletniej jedynaczce Króla, księzniczce Luizie, przyznała reprezentacya państwa prawo następstwa tronu w Szwecyi i Norwegii, a wieść powszechna łączy z tym wnioskiem zamiar zaślubienia tej księżniczki z mniemanym następcą tronu w Danii, dziewiętnastoletnim synem księcia Krystyana i połączenia tym sposobem wszystkich trzech królestw skandynawskich pod jednem berłem. Plan ten — dodają dzienniki szwedzkie — znachodzi wielki odgłos nietylko w Danii ale i w Szwecyi.

Podług doniesienia z **Bukaresztu** z 26. z. m., niechce Porta w żaden sposób zezwolić na wywóz broni, znajdującej się jeszcze w małej Wołoszczyźnie. Ze Stambułu miała nadejść tam wiadomość, że kilka oddziałów wojska tureckiego jest już w pochodzie do Wołoszczyzny dla uskutecznienia konfiskaty tej broni. Jeśli sprawdzi się wiadomość o podobnym kroku, którego niemogłaby uczynić Porta bez przyzwolenia mocarstw, gwarantujących autonomię Księstw Naddunajskich, natenczas mogłoby przyjść łatwo do nowych zaburzeń, do czego Księstwa Naddunajskie są w tej chwili wielce usposobione.

Korespondencye z **Grecyi** donoszą, że ostatnemi czasy upadł zupełnie wpływ rosyjski w Atenach, i nikt nie ma odwagi przyznać się nawet do stronnictwa Rosyi, gdyż mógłby się narazić na największe prześladowania. Najważniejszym dla Grecyi wypadkiem jest obecne przybycie do Aten pana Elliota z oświadczeniem Anglii co do odstąpienia Wysp Jońskich. Założony jednak przy tem warunek obrania Króla miłego Anglii, nie będzie wcale łatwym do wykonania, gdyż po odmowie Ferdynanda portugalskiego, nie ma do tej chwili żadnego jeszcze kandydata, za którym oswiadczałaby się zarówno Grecya jak i Anglia, a najnowsza kandydatura księcia Aosty nie znachodzi w Grecyi żadnej sympatyi. Co do konferencyi londyńskiej w sprawie Wysp Jońskich, zapewniają dziś doniesienia telegraficzne, że trzy mocarstwa główne, mianowicie Austrya, Rosya i Prusy, przyzwoliły juz w zasadzie na tę konferencyę.

Telegram z **Nowego Jorku** z 20. grudnia przyniósł dziś kilka bliższych szczegółów z ostatniej wielkiej bitwy pod Fredericksburgiem. Separatyści mieli stracic w tej bitwie 500 poległych a 2500 ranionych, zaś stratę unionistów podają na 17.000 poległych i ranionych. Senat nakazał śledztwo z powodu tej bitwy. Atak unionistów na Kingston w północnej Karolinie został odparty; także z Plymouthu zostali unioniści wyparci. Słychać, że Seward ustąpił a Burnside podał się do dymisyi, ale jej nieotrzymał.

Najświeższa poczta.

Berlin, 31. grudnia, wieczorem. *Nordd. Allg. Ztg.* donosi: Przed załatwieniem sporu, rząd przedłoży tylko najnaglejsze wnioski, pomiędzy niemi projekt względem odpowiedzialności ministrów i względem wyższej izby obrachunkowej. Projekt względem regulaminu obwodów, nie ma być przedłożony. Nadprezydent prowincyi poznańskiej Bonin, ma być przeniesiony do dyspozycyi.

Madryt, 31. grudnia. W izbie deputowanych dyskusya nad adresem zacznie się dopiero 7. stycznia. Nie jest prawdą, że jen. Prim i minister spraw zewnętrznych Collantes podali się do dymisyi.

Turyn, 31. grudnia. *Discussione* pomimo zaprzeczenia kilku dzienników utrzymuje znowu, że polityczna administracya Neapolitańskiego będzie odjęta jenerałowi Lamarmora, i poruczona komu innemu, prawdopodobnie Ricasolemu.

Ateny, 30. grudnia. Znowu była manifestacya na cześć księcia Alfreda, którego tłumy obwołały Królem Hellenów. Sir Elliot ponowił odmowę i przyrzekł współczucie Anglii.

Paryż, 30. grudnia w nocy. *La France* zaprzecza doniesieniu, jakoby aresztowani w Paryżu emigranci polscy, zostali wypuszczeni na wolność. Śledztwo trwa ciągle. Z papierów, które zabrano pokazuje się, że polski komitet rewolucyjny stoi w związku z Mazzinim i innymi przywódcami włoskiego stronnictwa ruchu.

Paryż, 31. grudnia. *La France* donosi: Według najświeższych doniesień z Aten, większość narodu greckiego postanowiła na teraz nie wybierać Króla, lecz rząd prowizoryczny zastąpić tryumwiratem obranym na rok.

Rosya żąda od rządu chińskiego upoważnienia, aby mogła w taki sam sposób działać przeciw powstańcom, jak Francya i Anglia.

W Turynie spodziewają się koło 15. lutego zmiany tamtejszego gabinetu.

Paryż, 31. grudnia. Doniesienie *Patrie* o misyi Elliota, względem odstąpienia Tesalii, wzbudza w Konstantynopolu wielkie zdziwienie; w mowie będące sprostowanie granicy nie było wniesione dyplomatycznie w Paryżu i Konstantynopolu, i z urzędu nie było podane do wiadomości. Poranna przemowa Cesarza nie będzie miała znaczenia politycznego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. grudnia.

Hotel europejski: PP. Skrzyszewski Michał, z Bełzca.

Hotel angielski: Firich Hugo, z Świdnicy. — Bernatowicz Hip., z Sarnik.

Dnia 1. stycznia 1863.

Hotel George: PP. Zissermann Tytus, ces. ros. rotmistrz, z Rosyi — Kęplicz Marc., z Artasowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 31. grudnia.

PP. Skrzyszewski Michał, do Bełzca. — Konja Jul., ces. król. kapitan, do Wiednia. — Lang Bron., do Wolicy. — Hr. Borkowski Stan., do Sredna. — Paszkowski Miecz., do Rybny. — Pawlikowski Miecz., do Medyki. — Niezabitowscy Franc. i Lub., do Zameczka. — Hr. Komorowski Ignacy i Br. Czechowicz Wład., do Pererowa. — Cielecki Cez. i Walewski Kaz., do Kłodna.

Dnia 1. stycznia 1863.

PP. Bernatowicz Ludwik, na Podole. — Brestl Teod., do Łukawicy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. grudnia 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	326 50	+ 0.4	86.9	zachodni mier	pogoda
2. god. po poł.	326.17	+ 2.3	84.5	południowy „	pochmurno
10. god. wiecz.	325.60	+ 1.4	85.6	„ „	„

Kurs lwowski.

Dnia 31 grudnia.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	42	5	48½
Dukat cesarski	„ „	5	44	5	51½
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	31	9	46
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	81½	1	83
Talar pruski	„ „	1	71½	1	74
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „		—		—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	15	78	90
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	20	82	95
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	23	73	98
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	43	82	13
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	223	7.	224	75

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wekslí.

Dnia 31 grudnia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 81.95. Metaliki po 5% za 100 zł 76.45; po 4½% za 100 zł —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 809 —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 222 60 niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.— —pak za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 114 80 Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5 50 dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 114.—.

Kurs giełdy wiedeńskiej

Dnia 30 grudnia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien	towar.
W walut. austr. wal. po 5%	68 90	69 —
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.—	82 10
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	81 70	81.90
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	76.40	76.50
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	76.50	76.75
dtto. „ 4½%	65 25	65 50
dtto. „ 4%	58.—	58 25
dtto. „ 3%	43.—	43.50
dtto. „ 2½%	37 50	38.50
dtto. „ 1%	14 75	15.25
Przez. do wylos. z r. 1839	146 —	146.50
„ 1854	94 75	95.—
„ 1860	92.75	92.90
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł	94 —	94 25
Renty Como po 42 lir. aus.	18 —	18.25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	71 50	72 50
„ „ „ 4½%	64 50	65 —
„ „ „ 4%	57.50	58.—
Przez. do los. obl. dawn. długu państ. z proc. w kraju 3½%	50.—	51.—
„ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	50.—	51.—
„ 2¼%	45.—	46.
„ 2%	40.—	41.—
„ 1¾%	34.50	35 50
dtto. z procent za granicą 5%	71.50	72.50
„ 4½%	64 50	65 —
„ 4%	57 50	58 —
B. krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.: Niższej Austryi	87.50	88.50
Wyż. Aust. i Salb.	84.—	85.—
Czech	86.—	86.50
Morawii	87.50	88.—
Szląska	87 —	87 50
Styryi	88 —	88 50
Tyrolu	89.—	90 —
Kar., Krainy i Wyb.	86.—	87 —
Węgier	74 75	75.25

	pien	towar.
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.: Banatu Tem.	73 25	73 75
Kroacyi i Slawonii	73 —	74 —
Galicyi	73 50	73 75
Siedmiogr. i Bukow	72 —	72 50
Lom.-wen. poż. z r. 1859	—.—	91 —
Dług Tyrolu po 5%	71 50	72 50
„ 4%	57 50	58.—
Dług Salcburga „ 3½%	50.—	51.
„ 3%	42.50	43.—
„ 2½%	35.50	36.50
Dług Krainy „ 2%	28.—	29.—
„ 1¾%	25.—	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

po 3% za 100 zł.	16.—	17 —
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

Banku nar.	809 —	810
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	223 —	223 20
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	648	650
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1838.—	1840.—
Tow. kolei żel państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	231 50	232 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł	153 75	154 25
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	130	130 50
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 140 zł. (70% wpłaty)	147	—.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	273 —	274 —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. konw.	223 —	223 50
Kol. Preszb.-Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	46 —	50.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	108 —	110 —
Kolej Busztiehradzka po 500 zł m. k.	865.—	880.—

	pien.	towar.
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	174.—	175.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200 —
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	162.—	164 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	424 —	425 —
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	234 —	235.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	408.—	412 —
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	390.—	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	250.—	255 —

4. Listy zastawne.

Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	104.—	104 50
„ 10 „ 5%	100 —	100 50
„ przeznacz. do los. po 5%	89 50	90.—
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
„ przez. do los. po 5%	85 20	85.40
Gal. Tow. kred. po 4%	78.—	79.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.—	96.50
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	95.50	96 —
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	126.—	127 —
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	122 50	123 —
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92 —	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	81.50	82.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92 50	93.—
Lloyda za 100 zł.	93.—	94.

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132 —	132 25
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	95 75	96 —
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	117.—	118.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	34 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	95 50	96 50
Salma „ 40 „ „	37 75	38 25
Palfiego „ 40 „ „	37.—	37 50
Clarego „ 40 „ „	33 75	34 25
St. Genois „ 40 „ „	36 50	37 —
Windischgrätza 20 zł. „	20.50	20 75
Waldsteina 20 „ „	21.75	22 25
Keglevicha 10 „ „	15.75	16 —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	96 50	96.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	169.—	169 —
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	96.90	97.—
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	85 90	86.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	114 65	114 75
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	45.10	45.10
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	45.25	45.30
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien	towar
Dukaty ces. men.	5.50	5.51
dtto. pełnej wagi	5.50	5.51
Korona	15.90	15.95
20frankówka	9.20	9.21
Rosyjski impery.	9.40	9.45
Talar związkowy	1.71	1.71½
Srebro	114.—	114 25

Kurs korony w c. k. kasa h 13 zł. 50 c

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.